

**การวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคางซุงเจริญศิลป์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2**

**Action Research for Solving Illiteracy Problem of Prathom Suksa 6
Students of Ban Kanghung Charoensin School under the Office
of Sakon Nakhon Elementary Educational
Service Area 2**

ผู้วิจัย นายลือชัย สุวรรณไตร

**อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใจ
Researcher : Mr. Luechal Suwannathrai; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Sumran Gumjudpal
(2) Asst. Prof. Dr. Prayoon Boonchai**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านคางซุงเจริญศิลป์ จำนวน 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบฝึกทักษะจำนวน 9 ชุด เครื่องมือที่ใช้สะท้อนผลการทดลอง ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูล แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครู แบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและแบบทดสอบย่อย เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน

การวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ มีขั้นตอนการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวางแผน ขั้นปฏิบัติการ ขั้นสังเกตติดตามและประเมินผลและขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติในการดำเนินการ 4 วงรอบ คือ วงรอบที่ 1 การอ่านพยัญชนะและสระ วงรอบที่ 2 การแจกลูกสะกดคำและอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 3 การแจกลูกสะกดคำและการอ่านคำที่ประสมสระผสมที่ไม่มีตัวสะกด วงรอบที่ 4 การแจกลูกสะกดคำและอ่านคำที่มีตัวสะกดในมาตราตัวสะกดตัวเดียวและมาตราตัวสะกดหลายตัว โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมผลการปฏิบัติในแต่ละวงรอบมาวิเคราะห์และปรับแผนการปฏิบัติในวงรอบต่อไป

ผลการดำเนินการวิจัยพบว่า

นักเรียนกลุ่มเป้าหมายหลังการแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกตามกระบวนการ วิจัยปฏิบัติการ ผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

ABSTRACT

The purpose of this study was to solve illiteracy problem of Prathom Suksa 6 students by using action research. The target group for the study was 6 Prathom Suksa 6 students who were enrolling in the second semester of 2010 academic year at Ban Kanghung Charoensin School.

The instruments used in the study were subdivided into 3 categories. The first category which was adopted for the experiment comprised 9 exercises employed to practice the students' skills. The second category which was used to reflect the results gained from the experiment included the form used to record general information, observation form to record the teacher's teaching behaviors, observation form to record the students' behaviors, and formative tests. The third category which was used for evaluating the activities' efficiency consisted of the test to measure the students' reading ability.

The action research employed for the study could be classified into 4 stages i.e. planning; action; observation and following up; and reflection. Four spirals of the research were composed of (1) reading the consonants and the vowels, (2) spelling method and reading the words formed by initial consonant and monophthongs which did not have final consonants—open words, (3) spelling method and reading words formed by initial consonant and diphthongs which did not contain final consonants—closed words, (4) spelling method and reading closed words with one or more final consonants. The information obtained from each spiral was collected and then analyzed so as to be adjusted for the next spirals.

The study showed the following results:

In taking their test, the 6 target students could read higher than the set points of 80 percent of the test. All of them passed the test which equaled 100 percent of target group.

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่สำคัญที่สุดสำหรับคนไทยทุกคน เพราะนอกจากจะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารแล้ว ยังเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นภาษาประจำชาติเป็นความมั่นคงของชาติ และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้เพื่อเป็นเครื่องมือแสดงว่าชาติไทยเราเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่และมีวัฒนธรรมมาตั้งแต่ครั้งโบราณ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือสื่อความหมายที่คนไทยทุกคนต้องใช้ไปตลอดชีวิต (วรรณิโสสมประยูร, 2542, หน้า 16) นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือถ่ายทอดวัฒนธรรม เป็นศูนย์รวมน้ำใจที่แสดงความเป็นไทย เกิดความรู้สึกเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเป็นเอกลักษณ์ของความเป็นไทยเป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ทำให้ภาคภูมิใจที่คนไทยมีภาษาเป็นของตนเองควรแก่การ

รักษาและสืบทอดต่อไป (สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มรรย, 2538, หน้า 3-5)

ลักษณะภาษาไทยประกอบด้วยเสียง รูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มีหลักอักขรวิธีในการประสมกันเข้าเป็น พยางค์ คำ เช่น การประสมอักษร การผันวรรณยุกต์ การใช้อักษรนำ อักษรควบ ฯลฯ ให้ได้คำมีความหมายและ นำคำเหล่านั้นมาเรียงคำตามหลักเกณฑ์ทางภาษาจะเป็น ประโยค และประโยคหลายประโยคเรียงกันเป็นข้อความ นอกจากนั้นคำในภาษาไทย ยังมีเสียงหนักเบา มีระดับของ ภาษาซึ่งต้องใช้ให้เหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล การใช้ ภาษาจึงเป็นทักษะที่ผู้ใช้ต้องฝึกฝนให้เกิดความชำนาญไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และการดูสื่อต่าง ๆ รวมทั้งต้องใช้ให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาเพื่อการสื่อสารให้เกิดประสิทธิภาพ

หลักการสอนอ่านนั้น วรรณิ โสมประยูร (2542, หน้า 129-132) กล่าวว่าไว้พอสรุปได้ว่าการสอนเป็นกระบวนการสองทางที่แปลสัญลักษณ์ต่างๆ ที่สามารถมองเห็นให้เกิดความรู้ ความเข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ และสนองความต้องการของผู้อ่าน ด้วยการอ่านจะมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จะต้องสร้างความพร้อมของเด็ก สร้างและกระตุ้นความต้องการของเด็ก นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและความสามารถในการรับรู้ของเด็ก ปัจจุบันวิธีการสอนอ่านที่นิยมใช้ คือ การสอนอ่านแบบแจกลูกและวิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ ซึ่งเป็นการสอนอ่านให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัวเพื่อให้รู้จักการประสมคำซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะและสระ วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม ให้สังคมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (12 ปี) เพื่อพัฒนาคนให้มีความสมดุลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และมีคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรม

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดคุณภาพของผู้เรียน เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีรายละเอียดดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 37-43) ผู้เรียนต้องเรียนภาษาไทยเพราะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรมงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้

ความคิด วิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการนำไปใช้พัฒนาอาชีพให้มั่นคงทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเกี่ยวกับการสอนอ่านนั้น ศรีวิไล แสนแก้ว (2544, หน้า 26) ได้กล่าวถึงการสอนการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 ว่าการอ่านในระดับนี้ เป็นการสอนอ่านเบื้องต้น เป็นการวางรากฐานให้ก้าวหน้าต่อไปจึงควรสอนกลไกในการอ่าน ที่สำคัญ เช่น การกวาดสายตาไปบนบรรทัดที่อ่านจากซ้ายไปขวาให้สม่ำเสมอ กวดขันการอ่านหนังสือที่ถูกต้อง ให้สามารถเล่าเรื่องที่อ่านนั้นได้ ฝึกฝนทักษะการอ่านออกเสียงและการอ่านในใจ ให้รู้จักประสมคำและการผันคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เด็กในวัยนี้ ควรควบคู่ฝึกฝนทักษะการอ่านที่ดีให้กับเด็ก คือ ให้รู้จักการอ่านเพื่อหาคำตอบ ให้เด็กอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามหลักความนิยม ให้อ่านในใจ สามารถเก็บใจความสำคัญได้ ให้รู้จักการสะกดคำ และแจกลูก ให้สามารถค้นหาคำตอบจากหนังสือที่อ่านได้ เด็กในวัยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการสอนการอ่านเด็กระดับนี้ คือ การอ่านในใจได้รวดเร็ว อ่านแล้วเข้าใจข้อความถูกต้อง อ่านแล้วจดจำเพื่อหาสาระสำคัญของหนังสือได้ อ่านออกเสียงได้ถูกต้องรวดเร็ว เข้าใจง่าย รู้จักคุณค่าของสิ่งที่อ่าน อ่านออกเสียงได้เหมือนเสียงพูดธรรมดา อ่านได้น่าสนใจ

ดังนั้นเพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้ารูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่แก้ปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ และเป็นที่ยอมรับว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน การแจกลูกสะกดคำที่สามารถแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกของนักเรียนได้ ดังเช่นงานวิจัยของ สุขุมาลัย ฐานมั่ง (2547, หน้า 89) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย เรื่อง ไชยเชษฐ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนและแบบฝึก

ทักษะการสะกดคำยากวิชาภาษาไทย เรื่อง ไชยเชษฐ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.73 ซึ่งหมายความว่าแผนและแบบฝึกทักษะสะกดคำยากวิชาภาษาไทยชุดนี้มีความเป็นไปได้ที่ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้นร้อยละ 73

การวิจัยปฏิบัติการเป็นวิจัยอีกประเภทหนึ่งที่น่าจะสามารถทำให้การแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกประสบความสำเร็จ เนื่องจากการวิจัยประเภทนี้ใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ และวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติ มีวงจรในการปฏิบัติ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การปฏิบัติจริง การสังเกต และการสะท้อนการปฏิบัติ การดำเนินต่อไปจนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริง หรือพัฒนาสภาพการณ์ของสิ่งที่ศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ดาวเรือง ชิงโพธิ์, 2541, หน้า 50) และสอดคล้องกับงานวิจัยของโรงเรียนสามัคคีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์ เขต 2 (โรงเรียนสามัคคีศึกษา, ออนไลน์, 2553, ไม่ปรากฏเลขหน้า) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนา การฝึกทักษะการอ่านออกเสียงคำภาษาไทย โดยวิธีการแจกลูกสะกดคำ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

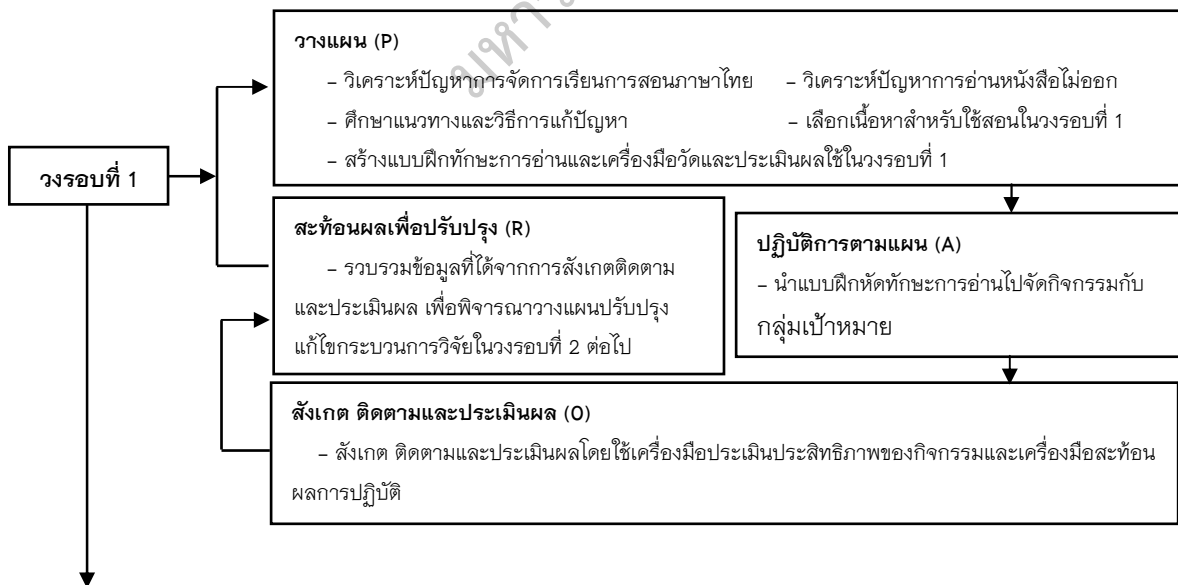
จากปัญหาที่พบ คือ นักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก มีสาเหตุจากนักเรียนเรียนรู้คำไม่สามารถจำพยัญชนะและสระได้ครบ ไม่รู้หลักการแจกลูกสะกดคำ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อการสอนแบบฝึกทักษะการอ่าน การอ่านออกเสียง การอ่านแจกลูกสะกดคำ การอ่านคำ และการอ่านข้อความ และใช้ระเบียบวิธีการวิจัยปฏิบัติการเป็นแนวทางในการดำเนินการ ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียน ให้มีพัฒนาการทางด้าน การอ่านหนังสือให้ได้ตามเกณฑ์เป้าหมายที่วางไว้

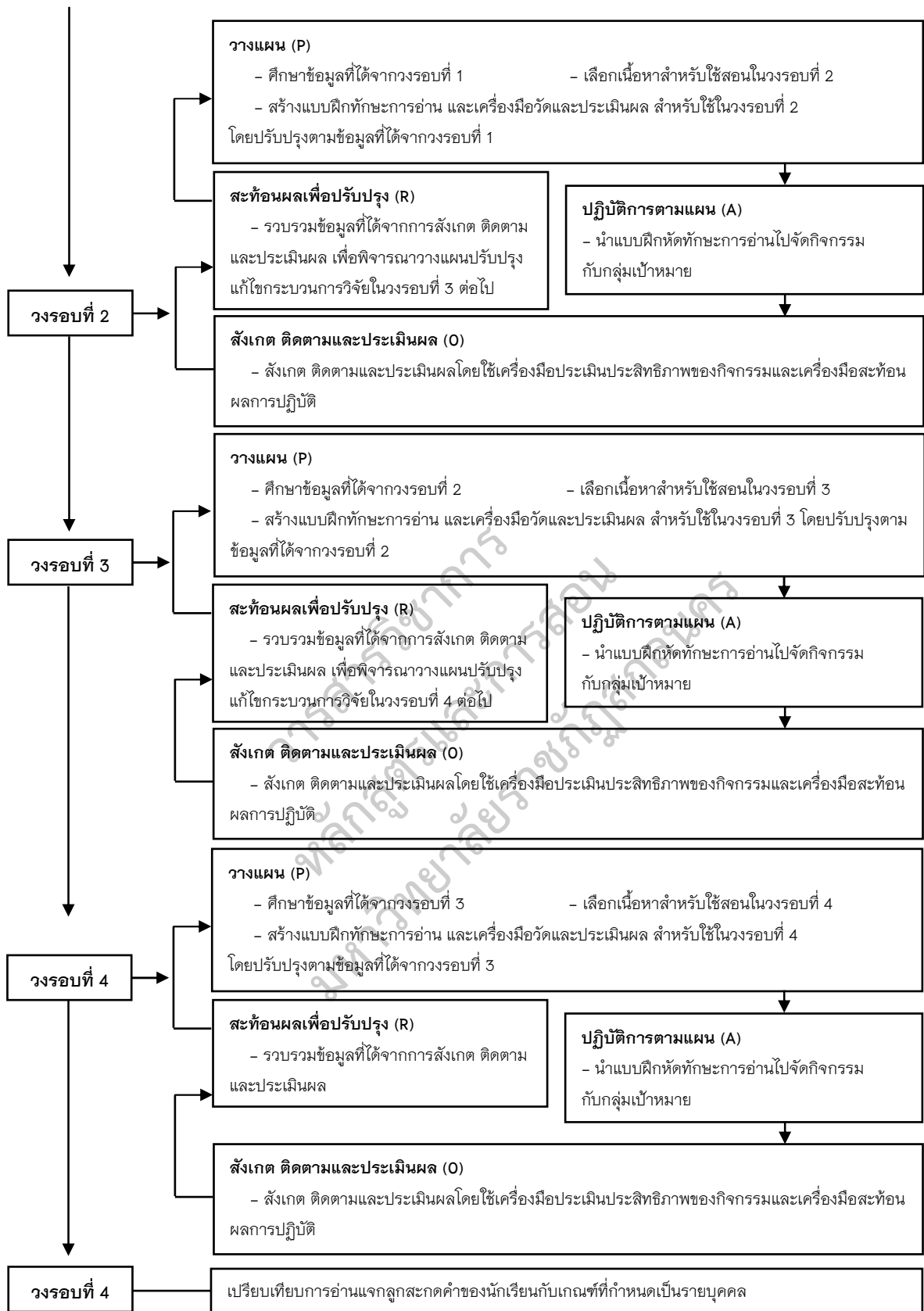
ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคางสูงเจริญศิลป์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้ เพื่อศึกษาผลการแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านคางสูงเจริญศิลป์ อำเภอพรรณานิคม จังหวัดสกลนคร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การปฏิบัติการแก้ปัญหา





ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านคางสูงเจริญศิลป์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 6 คน ซึ่งมีพฤติกรรมและอาการที่แสดงถึงอ่านหนังสือไม่ออก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จำแนกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะการใช้ ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ ได้แก่ แบบฝึกทักษะการแจกลูกสะกดคำ และแบบฝึกความสามารถในการอ่านคำ โดยผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 9 ชุด ดังนี้

วงรอบที่ 1 ใช้แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1 การอ่านพยัญชนะและสระ มีแบบฝึกทักษะย่อย จำนวน 2 ชุด แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 2 การแจกลูกสะกดคำและการอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยว จำนวน 20 ชุด

วงรอบที่ 2 ใช้แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 3 เรียนรู้เรื่องสระเดี่ยวที่ไม่มีตัวสะกด แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 4 แบบฝึกทักษะแจกลูกสะกดคำและอ่านคำ จำนวน 8 ชุด และแบบฝึกทักษะชุดที่ 5 แบบฝึกทักษะการอ่าน

วงรอบที่ 3 ใช้แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 6 แบบฝึกทักษะแจกลูกสะกดคำและอ่านคำ จำนวน 18 ชุด และใช้แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 7 แบบฝึกทักษะการอ่าน

วงรอบที่ 4 ใช้แบบฝึกทักษะ ชุดที่ 8 การอ่านและเขียนคำในมาตราที่มีตัวสะกดตัวเดียวและแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 9 การอ่านและเขียนคำในมาตราที่มีตัวสะกดหลายตัว

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการปฏิบัติ ได้แก่

2.2.1 แบบบันทึกข้อมูลประจำวัน

2.2.2 แบบบันทึกพฤติกรรมของผู้วิจัย

2.2.3 แบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน

2.2.4 แบบทดสอบย่อยเมื่อสิ้นสุดแต่ละวงรอบ

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความสามารถในการอ่าน ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน จำนวน

2 ชุด ดังนี้ ชุดที่ 1 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยและทดสอบด้วยตนเอง ชุดที่ 2 แบบทดสอบที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัยเองโดยเลือกจากคำพื้นฐานตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการอ่านสำหรับนักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ออก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการ ใช้เทคนิคการรวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกข้อมูล การบันทึกพฤติกรรมของผู้วิจัย การบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนแบบฝึกทักษะ ซึ่งผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งด้านกระบวนการปฏิบัติ และผลของการปฏิบัติมีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการก่อนเก็บข้อมูล

1.1 ดำเนินการรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหา สาเหตุของปัญหา โดยการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในชั้นที่ผ่านมามีสัมภาษณ์นักเรียน สัมภาษณ์ผู้ปกครอง และดูผลการเรียนที่ผ่านมามี

1.2 ดำเนินการฝึกทักษะในแต่ละวงรอบ โดยมีลำดับขั้นตอนสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ก่อนปฏิบัติการฝึกทักษะ ผู้วิจัยจะจัดกิจกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิม

ขั้นที่ 2 ขั้นฝึกทักษะในแต่ละแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยจะฝึกทักษะ โดยการสาธิตการอ่านแจกลูกสะกดคำให้นักเรียนฟัง 1-2 เที้ยว

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปในสิ่งที่ได้เรียนโดยผู้วิจัยจะตั้งคำถามให้นักเรียนตอบคำถาม

ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาทักษะผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านคำโดยไม่ต้องแจกลูก

ขั้นที่ 5 ขั้นนำไปใช้ ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเรื่องที่ผู้วิจัยแต่งขึ้นเป็นเรื่องสั้นๆ ใช้ต่างๆ

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้ทำการฝึกทักษะแจกลูกสะกดคำสิ้นสุดลง ทุกวงรอบ ให้นักเรียนทดสอบวัดทักษะการอ่านด้วยแบบทดสอบการปฏิบัติการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำผลการทดสอบไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดเป็น

รายบุคคล แล้ววิเคราะห์และสะท้อนผลการปฏิบัติเพื่อเป็นแนวทางแก้ไขปรับปรุงสำหรับใช้ในวงรอบปฏิบัติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลระหว่างการดำเนินการปฏิบัติการศึกษาค้นคว้าและหลังจากสิ้นสุดการปฏิบัติการ ซึ่งข้อมูลได้มาจากการสังเกตพฤติกรรม การทดลองการวิเคราะห์ข้อมูลมีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

1.1 การวิเคราะห์สภาพการฝึกทักษะ เป็นการแจกแจงข้อค้นพบที่สำคัญอธิบายความ ซึ่งนำมาสู่การสรุปผลทางการวิจัย

1.2 การวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียน เป็นการแจกแจงข้อค้นพบที่สำคัญในเชิงอธิบายความซึ่งนำมาสู่การสรุปผลทางการวิจัยและแสดงให้เห็นปัญหาและแนวทางแก้ไขหรือรูปแบบการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้ข้อมูลจากการใช้แบบบันทึกพฤติกรรมของวิจัย แบบบันทึกพฤติกรรมนักเรียน แบบบันทึกข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์เพื่อประเมินสถานการณ์ที่เกิดขึ้นว่าควรจัดกิจกรรมปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากน้อยแค่ไหนอย่างไร ยังมีกิจกรรมใดที่นักเรียนยังไม่ผ่าน มีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาหาวิธีการในการแก้ไข ปรับปรุงพัฒนาแบบฝึกทักษะและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ หาค่าร้อยละของคะแนน การทดสอบการอ่านในกรณีสอบวัดความสามารถในการอ่านคำตามวงรอบทั้ง 4 วงรอบ นักเรียนต้องอ่านได้และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ซึ่งสามารถยึดหยุ่นได้ตามดุลยพินิจของผู้วิจัย สำหรับกรณีของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ เมื่อสิ้นสุดวงรอบที่ 4 นั้น นักเรียนต้องอ่านได้และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ขึ้นไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพื้นฐาน คือ หาค่าร้อยละของคะแนนการทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

จากการนำรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการมาใช้แก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แบบฝึกทักษะแจกลูกสะกดคำและอ่านคำ จำนวน 9 ชุด จุดมุ่งหมายของการวิจัย คือ การแก้ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนตามกระบวนการวิจัยปฏิบัติการกับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนรายบุคคลโดยใช้แบบทดสอบของผู้วิจัยสร้างขึ้น พบว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน 3 คน ใน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของนักเรียนทั้งหมด

ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนรายบุคคลโดยใช้แบบวัดความสามารถในการอ่านที่สร้างขึ้น โดยผู้วิจัยซึ่งเลือกจากคำพื้นฐานตามหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ทั้ง 6 คน คิดเป็นร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

เนื่องจากนักเรียนที่นำมาแก้ปัญหาในครั้งนี้มีข้อบกพร่องในเรื่องการจำพยัญชนะ สระ การแจกลูกสะกดคำไม่ได้ และอ่านหนังสือไม่ออกเพราะขาดการฝึกฝน ครูควรให้นักเรียนฝึกการแจกลูกสะกดคำอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เด็กเกิดทักษะ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

ครูที่จะให้การช่วยเหลือนักเรียนแต่ละคนควรศึกษาสาเหตุของปัญหาให้ได้เพื่อช่วยเหลือนักเรียนจะได้บังเกิดผลดี

- | | |
|---|--|
| 3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง
ควรวางเวลาเอาใจใส่ดูแลและเรื่องการเรียนรู้ของ
นักเรียนในความปกครองของตนอย่างต่อเนื่องและ
สม่ำเสมอ | 4. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป
ควรปรับปรุงและสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ
ที่หลากหลาย น่าสนใจและเหมาะสมกับเพศและวัยของ
นักเรียน |
|---|--|

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ดาวเรือง ชิงโพธิ์. (2541). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้รูปแบบธรรมชาติของการสอนอ่าน*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรรณี โสมประยูร. (2537). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2542). *การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริวิไล แสงแก้ว. (2544). *การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องราชาธิราช ตอนสมเด็จพระรามอาสา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โดยการสอนแบบ Storyline*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สกุณา เปลี้นกลาง. (2541). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาไทยระหว่างนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการฝึกด้วยกิจกรรมการเขียนสรุปความทำแบบฝึกหัด และการเขียนแผนภาพ
จากโครงเรื่อง*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สุขุมาลัย ฐานมั่น. (2547). *การพัฒนาแผนและแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาภาษาไทย เรื่อง ไชยเชษฐ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์มพรรย์. (2538). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.